

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vereenvoudigen. Daarom kan het gebeuren dat de tekst in dit transcript niet altijd even vlot leest of dat bepaalde teksten vreemd klinken. Ook kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Spreken in Tongen Deel 3: FAQ -Veelgestelde Vragen

De geestelijke gave van het "spreken in tongen" is een controversieel en veelbesproken onderwerp. Wat zegt de Bijbel over dit fenomeen? Dat is de vraag die we in deze serie hebben onderzocht.

In deel 1 en 2 van deze serie onderzochten we de aard van het spreken tongen en het hedendaagse belang van het spreken in tongen.

Wat is de aard van tongentaal? In deel 1 hebben we betoogd dat het spreken in tongen verwijst naar het door de Geest mogelijk gemaakte vermogen om in niet eerder geleerde menselijke talen te spreken. De Geest stelt iemand, die bijvoorbeeld alleen maar Engels kent, in staat om op een wonderbaarlijke manier Japans te spreken zonder de taal ooit te hebben bestudeerd. De Bijbel leert **niet** dat spreken in tongen betekent dat je in een klanktaal uitspraken doet. Met "klanktalen" bedoelen we het uitspreken van klanken die geen taalkundig patroon hebben of overeenkomen met een bestaande menselijke taal. In de Bijbel betekent het spreken in tongen dat je op een bovennatuurlijke manier in staat bent om andere talen te spreken die je niet eerder hebt gekend.

Wat is het hedendaagse belang van het spreken in tongen? Welnu, in deel 2 hebben we betoogd dat het spreken in tongen niet zal "ophouden" tot het komende tijdperk aanbreekt - nadat de Messias is teruggekeerd en Zijn Koninkrijk op aarde heeft gevestigd. In tegenstelling tot wat veel cessationisten hebben betoogd, leert de Bijbel eenvoudigweg niet dat het spreken in tongen zou ophouden met de voltooiing van de Bijbelse canon. Het doel van het spreken in tongen is om de gelovigen in staat te stellen om te evangeliseren en het lichaam van de gelovigen op te bouwen. Aangezien we nog steeds moeten evangeliseren en het lichaam van de gelovigen moeten opbouwen, en de gave van het spreken in tongen ons daarbij kan helpen, blijft de gave van het spreken in tongen nog steeds belangrijk.

Bekijk de eerste 2 delen van deze serie om de redenen en argumenten te horen die ons tot deze conclusies hebben geleid.

In deze studie zullen we ons best doen om enkele van de door u veelgestelde vragen over dit onderwerp te beantwoorden. Laten we beginnen.

Ben ik nog steeds gered als ik niet in tongen spreek?

Hoewel maar gelovigen deze gedachte aanhangen, zeggen sommigen dat het spreken in tongen een noodzakelijk teken is dat volgt op je redding. Dus als je niet in tongen spreekt, moet je je afvragen of je eigenlijk wel gelooft.

Waar komt deze gedachte vandaan? Wel, in het boek Handelingen zien we een paar momenten waarbij mensen, die het Evangelie aannemen, onmiddellijk in tongen beginnen te spreken (Handelingen 10:46; 19:6). In deze gevallen wordt het feit dat deze mensen in tongen spraken, opgevat als het bewijs dat ze zijn gered. Bijvoorbeeld, nadat Petrus het Evangelie aan Cornelius en zijn familie heeft gepredikt (Handelingen 10:34-43), zegt het Boek Handelingen het volgende:

Handelingen 10:44-46

Terwijl Petrus deze woorden nog sprak, viel de Heilige Geest op allen die het Woord hoorden. En de gelovigen die van de besnijdenis waren, zovelen als er met Petrus waren meegekomen, waren buiten zichzelf dat de gave van de Heilige Geest ook op de heidenen uitgestort werd, want zij hoorden hen **spreken in vreemde talen** en God grootmaken.

Hetzelfde gebeurt nadat Paulus enkele mannen uit Efeze doopt in de naam van Jesjoea, waarbij we opnieuw lezen dat ze in tongen begonnen te spreken:

Handelingen 19:6

En nadat Paulus hun de handen opgelegd had, kwam de Heilige Geest op hen; en zij **spraken in vreemde talen** en profeteerden.

Maar het enige dat we uit deze passages kunnen halen, is dat het spreken in tongen kan worden gezien als het bewijs dat iemand is gered. Deze passages zeggen niet dat het spreken in tongen het *enige* bewijs is dat iemand is gered, noch impliceert dat dit het *noodzakelijk* bewijs daarvan is. Deze passages beschrijven gewoon enkele specifieke voorbeelden van mensen die het Evangelie hebben ontvangen en vervolgens in tongen hebben gesproken.

Hoe weten we dat het spreken in tongen geen noodzakelijk bewijs is van onze redding? Omdat de Bijbel duidelijk maakt dat niet alle gelovigen in tongen spreken. Dit wordt geïmpliceerd in 1 Korinthe 12:29-30:

1 Korinthe 12:29-30

Zijn zij soms allen apostelen? Zijn zij soms allen profeten? Zijn zij soms allen leraars? Zijn zij soms allen krachten? Hebben zij soms allen genadegaven van genezingen? **Spreken zij soms allen in talen?** Zijn zij soms allen uitleggers?

Het antwoord op deze retorische vragen is nee. We spreken niet allemaal in tongen, net zoals we niet allemaal functioneren als apostelen, profeten, leraren, enzovoort. Toch zijn we nog steeds gered.

Bovendien, hoewel de Bijbel duidelijk onderwijst hoe je de verlossing kunt ontvangen, wordt het spreken in tongen niet genoemd. Deze passages zeggen dat we moeten geloven dat God de Messias uit de dood heeft opgewekt en moeten belijden dat Hij Heer is. Dan zal je worden gered (Johannes 3:16-18; Romeinen 10:9-13; 1 Korinthe 15:3-8). Er staat niet: "Dan zul je in tongen gaan spreken." Als het spreken in tongen een noodzakelijk teken was van je verlossing, dan zou je verwachten dat de Bijbelse auteurs dit hadden vermeld. Nogmaals, hoewel het spreken in tongen kan worden gezien als bewijs dat iemand is gered, leert de Bijbel niet dat iedereen die is gered, in tongen zal spreken.

Eigenlijk benadrukt de Bijbel dat niet de gaven van de Geest, maar veel meer de *vrucht* van de Geest bewijst dat iemand is gered (Galaten 5:16-26).

Voor meer informatie over het onderwerp verlossing, verwijzen we ja naar onze studie: "[Wat is Verlossing](#)"

Is het de Bedoeling van God dat *Alle* Gelovigen in Tongen Spreken?

Deze vraag staat in verband met de eerste vraag. We geloven niet dat het de bedoeling is van God dat alle gelovigen in tongen spreken, net zoals het niet Zijn bedoeling is dat alle gelovigen apostelen, profeten en leraren zijn (1 Korinthe 12:29-30).

Schrijft Paulus in Romeinen 8:26-27 over het Spreken in Tongen?

Sommige mensen denken dat Romeinen 8:26-27 een beschrijving is van het spreken in tongen. Dit is wat die verzen zeggen:

Romeinen 8:26-27(NBV)

De Geest helpt ons in onze zwakheid; wij weten immers niet wat we in ons gebed tegen God moeten zeggen, maar de Geest zelf pleit voor ons **met woordloze zuchten**. God, die ons doorgrondt, weet wat de Geest wil zeggen. Hij weet dat de Geest volgens zijn wil pleit voor allen die hem toebehoren.

Paulus zegt dus dat de Geest "**met woordloze zuchten**" voor ons pleit in ons gebed. Sommige mensen vatten dit op als een beschrijving van het spreken in een tongen, en ze denken dat dit de klanktalen zijn die veel mensen tegenwoordig "tongen" noemen. Nogmaals, om te ontdekken waarom wij denken dat het "spreken in tongen " in de Bijbel niet verwijst naar klanktalen, verwijzen we je naar het eerste deel van deze serie.

Maar hoe zit het dan met Romeinen 8:26-27? In de context spreekt Paulus over het lijden dat we als gelovigen ervaren, onze hoop op de toekomstige heerlijkheid en de verlossing van ons lichaam (Romeinen 8:18-25). Eerder in deze passage gebruikt Paulus eigenlijk Griekse woorden die in verband staan met het "zuchten" (στεναγμός) van de Geest in vers 26, om de "verzuchtingen" (συστενάζω / στενάζω) van "de gehele schepping" en van "onszelf", de gelovigen, te beschrijven (Romeinen 8:22-23).

Het lijkt erop dat wanneer Paulus spreekt over het "zuchten" van de Geest, hij aangeeft dat de Geest zich identificeert met onze pijn en ons helpt als we te zwak zijn om zelfs ook maar te begrijpen wat we moeten bidden. Volgens Paulus verandert de Geest onze verzuchtingen in betekenisvolle gebeden. Het woord dat is vertaald als "woordloze" (ἀλάλητος) zou gewoon "onuitgesproken" kunnen betekenen, en dat lijkt hier de betekenis te zijn. In het volgende vers spreekt Paulus over God die de "harten" doorzoekt en "weet" wat er in het "denken" van de geest omgaat, wat impliceert dat deze verzuchtingen van de Geest onhoorbaar zijn en plaatsvinden in het hart van een persoon, waar de Geest woont. Op dezelfde manier kreunt of spreekt de "gehele schepping" niet letterlijk, maar Paulus schildert de schepping af als zuchtend om een verlossing, net zoals de gelovigen zuchten om de verlossing. Paulus lijkt te zeggen dat de Geest zich identificeert met onze innerlijke "verzuchtingen" en gevoelens en voor ons bemiddelt wanneer we niet weten wat we moeten bidden - wanneer we zelfs helemaal niet kunnen spreken. Dit lijkt geen beschrijving te zijn van het spreken in tongen. Dit is een beschrijving van de Geest die zich identificeert met ons lijden en ons dient als we te zwak zijn om zelfs ook maar te spreken.

Is het Wonder van het Spreken in Tongen, in Handelingen 2, een Omkering van Babel?

Genesis 11 zegt dat de mensen op aarde vroeger één taal hadden. Ze besloten een stad te bouwen, samen met een toren die tot aan de hemel reikte, zodat ze befaamd zouden worden. Als reactie hierop verwacht God hun taal, waardoor ze elkaar niet meer begrijpen, en verspreidt Hij hen over de aarde.

Velen beschouwen het wonder van de gelovigen die in tongen spreken, beschreven in Handelingen 2, als een omkering van wat er in Genesis 11 heeft plaatsgevonden. In Handelingen 2 daalt de Heilige Geest, tijdens Sjavoeot, neer op de apostelen, waardoor ze in verschillende talen kunnen spreken. Hierdoor konden de mensen, die uit verschillende landen voor het feest in Jeruzalem waren samengekomen, het Evangelie in hun eigen taal horen. Terwijl Babel de verdeeldheid en fragmentatie van de mensheid vertegenwoordigt als gevolg van hun trots, vertegenwoordigt Sjavoeot het herstel en de eenheid van de mensheid door de Geest en hun berouw. De gave van het spreken in tongen brengt de mensen samen en zorgt ervoor dat ze elkaar begrijpen en zich met elkaar te verenigen in de verheerlijking van de Messias, in plaats van zichzelf. We zouden Handelingen 2 dus kunnen zien als een goddelijke omkering van de spraakverwarring in Babel.

Wat zijn de "Tongen als van Vuur" in Handelingen 2?

Toen de discipelen op de dag van Sjavoeot bijeen waren, zegt Lukas dat ze plotseling uit de hemel het geraas hoorden van een hevige wind, die heel het huis vulde (Handelingen 2:2). Vervolgens zegt hij dat er "vurige tongen" werden gezien die op de discipelen neerdaalden:

Handelingen 2:3-4 (WV)

Er verschenen hun **vurige tongen**, die zich verspreidden en zich op ieder van hen neerzetten. Zij raakten allen vol van heilige Geest en begonnen te spreken in vreemde talen, zoals de Geest hun ingaf.

De discipelen hoorden dus niet alleen een hevige wind, maar ze zagen ook een schijnend licht, dat Lukas beschrijft als "vurige tongen". Dit is een idiomatische uitdrukking die vaak voorkomt in de Joodse literatuur. De Dode Zeerollen gebruiken deze uitdrukking bijvoorbeeld voor de lichtflitsen van de Urim of Tummim op het borstharnas van de Hogepriester.

-Craig Keener, *Acts: Introduction en 1:1-2:47* (Grand Rapids, MI: BakerAcademic, 2012), blz 802-803).

"Vurige Tongen" is dus een idiomatische uitdrukking voor een flitsend licht. Lukas zou met deze uitdrukking ook een toespeling kunnen maken op de gebeurtenissen op de berg Sinaï. In Deuteronomium 4 en 5, waarin de gebeurtenissen van de berg Sinaï en het geven van de Tien Geboden opnieuw worden beschreven, geeft Mozes herhaaldelijk aan dat JHWH sprak "uit het midden van het vuur" dat op de top van de berg was (Deuteronomium 4:11-12, 15, 33, 36, 5:4-5, 22, 24, 26). Vuur is dus verbonden met de woorden die God heeft gesproken. En in Handelingen 2, wanneer de vurige tongen op de discipelen neerzetten, worden zij vervuld met de Heilige Geest en beginnen zij in tongen te spreken "zoals de Geest hun heeft laten uitspreken". Met andere woorden, ze beginnen het Woord van God te verkondigen "vanuit het midden van het vuur" dat op hen was neergedaald. Opgemerkt moet worden dat er een lang gekoesterde traditie is dat God Zijn geboden - Zijn Woord - heeft uitgesproken op de dag van Sjavoeot. De gebeurtenissen van Handelingen 2, waar de discipelen het Evangelie in tongen hebben verkondigd, vonden ook plaats op Sjavoeot.

Waarom Gaf God de Apostelen de Mogelijkheid om in Vreemde Talen te Spreken? Waarom Krijgen de Buitenlanders Niet de Mogelijkheid om in de Taal van de Apostelen te Spreken?

We weten niet waarom God heeft gekozen om Zijn doel te vervullen op de manier waarop Hij het heeft gedaan. Maar vanuit een verhalend perspectief is de boodschap van het Boek Handelingen gebaseerd op de veronderstelling dat de discipelen kracht zouden ontvangen wanneer de Heilige Geest op hen zou neerdalen. Door deze bekrachtiging van de Geest zijn ze staat om tot in de uithoeken van wereld te getuigen, en dat is waar het Boek Handelingen over gaat. Dit is wat Jesjoea, voorafgaand aan Zijn hemelvaart, tegen hen heeft gezegd:

Handelingen 1:8

... maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde.

Deze belofte van Jesjoea wordt vervuld in het volgende hoofdstuk van Handelingen, wanneer de Heilige Geest op de discipelen neerdaalt waardoor ze in tongen kunnen spreken. Aangezien de kracht van de Heilige Geest aan de discipelen werd beloofd, volgt hieruit dat zij degenen waren die het wonderbaarlijke vermogen ontvingen om in vreemde talen te spreken, die ze voorheen niet kenden. Om dit wonderbaarlijke vermogen aan de buitenlanders te geven, in plaats van de discipelen, past niet in de bedoeling van het verhaal van Lukas.

Zijn Klanktalen Verbonden met de "Kundalini-geest"?

Veel christenen, die beweren dat ze in tongen spreken, spreken eigenlijk in klanktalen. Wanneer de Bijbel spreekt over gelovigen die in tongen spreken, spraken ze naar onze mening in bestaande menselijke talen, niet in klanktalen. Maar ook al denken we niet dat klanktalen een Bijbels gebruik is, zijn ze dan verkeerd of heidens?

Een bewering die vaak wordt gedaan, is dat klanktalen een manifestatie is van de "Kundalini-geest". In het hindoeïsme is "kundalini" een soort spirituele energie die in elke persoon woont, en er wordt aangenomen dat deze energie "kan worden ontwaakt" door religieuze praktijken zoals yoga en meditatie. Vaak gaat dit ontwaken gepaard met fysieke manifestaties zoals stuiptrekkingen of klanktalen.

De fysieke manifestaties die vaak gepaard gaan met religieuze ervaringen in het hindoeïsme lijken op sommige manifestaties die we waarnemen bij sommige christelijke groepen die zich bezighouden met klanktalen. Betekent dit dat deze christenen zijn vervuld met de Kundalini-geest? Houden ze zich bezig met een heidense praktijk?

Nou, niet per se. Alleen omdat iets ergens op lijkt, wil nog niet zeggen dat ze hetzelfde zijn. Paulus bespreekt bijvoorbeeld de fysieke manifestatie van mensen die letterlijk op hun gezicht vallen en God aanbidden wanneer ze een profetie horen en overtuigd zijn (1 Korinthe 14:25). Johannes spreekt ook over de oudsten die "neervallen" om God en het Lam te aanbidden (Openbaring 5:14). Maar Daniël benoemt het neervallen in aanbidding ook op een negatieve manier. Hij schrijft dat het volk "neerviel" om het gouden beeld te aanbidden dat koning Nebukadnezar had opgericht (Daniël 3:7). Al deze gevallen omvatten de fysieke manifestatie van het neervallen in aanbidding, maar slechts één van deze gevallen zou als ongepast kunnen worden beschouwd. Vallen is dus niet het probleem. Het probleem is het object van aanbidding.

Op dezelfde manier aanbidden christenen, die klanktalen gebruiken bij hun aanbidding in hun eigen privé-gebedstijd of tijdens een kerkdienst, geen hindoeïstische religie. Ook al kan daarbij een fysieke manifestatie plaatsvinden die lijkt op wat plaatsvindt in een hindoeïstische religieuze dienst, is die fysieke manifestatie op zichzelf niet noodzakelijkerwijs verkeerd. Hoewel deze christenen niet doen wat de Bijbel "spreken in tongen" noemt, is hun praktijk onschadelijk. Het lijkt erop dat het alleen een probleem wordt als het de dienst zou verstoren, wat moet worden vermeden, zelfs wanneer iemand rechtmatig in tongen spreekt. In 1 Korinthe 14 legt Paulus uit hoe de gave van tongen binnen de plaatselijke gemeente moet functioneren. Meer informatie hierover vind je in deel 2 van deze serie.

Als Klanktalen Niet zijn Wat de Bijbel Spreken in Tongen Noemt, Wat Zijn Ze Dan Wel?

Naar onze mening zijn het slechts klanken, misschien vergelijkbaar met scat-zang in jazzmuziek. Voor veel mensen kunnen klanktalen dienen als een vorm van mentale ontspanning, vergelijkbaar met het neuriën van een deuntje. Ook al is het niet wat de Bijbel beschrijft als spreken in tongen, doen mensen die zich met deze praktijk bezighouden, niets kwaads of heidens. De praktijk op zichzelf is moreel neutraal. Dus als iemand het gevoel heeft dat hij er persoonlijk baat bij heeft, kan hij dat doen. Verstoor alleen de eredienst niet.

Als er Geen "Engelentaal" Is, Welke Taal Spreken de Engelen Dan?

In deel 1 van deze serie hebben we betoogd dat de verwijzing van Paulus naar "tongen van engelen", in 1 Korinthe 13, geen goede ondersteuning geeft voor het gebruiken van klanktalen, noch is het een goed bewijs voor een aparte engelentaal. In het beste geval is het vers dubbelzinnig, zoals we in deel 1 hebben uitgelegd. Maar het roept wel de vraag op: als er geen engelentaal is, welke taal spreken de engelen dan?

Wanneer er in de Bijbel engelen aan mensen verschijnen, zijn die mensen in staat om te begrijpen wat de engelen zeggen. Het lijkt er dus op dat engelen in staat zijn om elke menselijke taal te spreken die nodig is om een boodschap aan hun luisteraars over te brengen, of dat nu Hebreeuws, Aramees, Grieks of wat dan ook is. De Bijbel vertelt ons niet of de engelen een bepaalde taal spreken. Naast de Bijbel zijn er enkele vroege Joodse en Christelijke bronnen die de taal van engelen als Hebreeuws identificeren (Jubileën 12:25-27; *Apocalyps van Paulus* 30). Sommigen suggereren dat de universele taal die door de mensheid werd gesproken vóór het incident met de Toren van Babel Hebreeuws was, en dat Hebreeuws de "zuivere spraak" zal zijn waarvan Zefanja zegt dat die in de komende eeuw aan de mensen zal worden hersteld (Zefanja 3:9). Als dat waar is, dan is Hebreeuws misschien de moedertaal die de engelen gebruiken om met elkaar en met God te communiceren. Maar de Bijbel geeft ons te weinig informatie om tot een definitieve conclusie te komen.

In Jullie Studie over de Aard van Tongen Gebruiken Jullie Woorden als "Misschien", "Vermoedelijk" en "Waarschijnlijk". Waarom is Dat?

De belangrijkste reden om meer terughoudend te zijn in die specifieke presentatie is dat we niet 100% zeker zijn van onze conclusie. We kunnen het mis hebben. Sommige Bijbelgeleerden geven goede argumenten om het spreken in tongen te begrijpen als een hemelse taal die zich manifesteert als klanktalen wanneer ze worden uitgesproken door de gelovigen.

In deel 1 van deze serie hebben we een pleidooi gehouden voor de positie die volgens ons het beste rekening houdt met alle gegevens. Maar we hebben in die studie ook toegegeven dat onze interpretatie nog steeds uitdagingen kent, vooral als het gaat om 1 Korinthe 14. Daarom benaderen we dit onderwerp door de duidelijke beschrijving van het spreken in tongen in Handelingen te gebruiken als referentiepunt, zodat de de meer dubbelzinnige passages over het spreken in tongen in 1 Korinthe. Beter gaan begrijpen Handelingen beschrijft het spreken in tongen duidelijk als menselijke talen, maar dit is minder duidelijk in 1 Korinthe. Omdat we niet denken dat de Bijbel twee verschillende soorten tongentaal onderwijst, hebben we geprobeerd om de beschrijvingen van het spreken in tongen in 1 Korinthe overeen te laten komen met die in Handelingen, om te laten zien hoe 1 Korinthe verenigbaar is met de gedachte dat spreken in tongen menselijke talen zijn.

Hoewel we denken dat onze lezing de Bijbelse beschrijvingen het beste verklaart, is er nog steeds enige dubbelzinnigheid in de tekst en proberen we intellectueel eerlijk te zijn - vandaar "misschien", "vermoedelijk" en "waarschijnlijk".

Waarom Spraken de Mensen in de Tenach (het Oude Testament) Niet in Tongen? Of Deden Ze Dat Wel?

Er is geen bewijs in de Bijbel dat iemand in tongen sprak voorafgaand aan beschreven gebeurtenissen in Handelingen 2. We vermoeden dat dit iets te maken heeft met het ontvouwen van Gods heilsplan. Zoals de Messias was voorbestemd om de mensheid op een bepaald moment in de geschiedenis te komen verlossen (Galaten 4:4-5), zo plande God ook het begin van de door de Geest bekrachtigde missie van de kerk, als getuigen op de gehele aarde, op een bepaald moment in de geschiedenis. De gave van het spreken in tongen maakte deel uit van die nieuwe fase van Gods heilsplan, dat vandaag de dag nog steeds voortduurt.

Waarom Sprak Jesjoea Nooit in Tongen? Of Deed Hij Dat Wel?

Het antwoord op deze vraag is hetzelfde als de vorige. Er is geen bewijs in de Bijbel dat Jesjoea tijdens Zijn aardse bediening in tongen sprak. De gave van het spreken in tongen lijkt te zijn bedoeld voor het uitvoeren van de volgende fase van Gods heilsplan dat begon na de aardse bediening van Jesjoea. Jesjoea hoefde ook nooit in tongen te spreken omdat Zijn toehoorders allemaal dezelfde taal spraken. Het spreken in tongen zou dus geen enkel doel dienen in Zijn aardse bediening.

Geeft de Torah ons Enige Leidraad over het Spreken in Tongen?

De Torah zegt niets over het spreken in tongen, omdat niemand in tongen sprak voorafgaand aan de gebeurtenissen die zijn beschreven in Handelingen 2. 1 Korinthe 14 is de enige plaats in de Bijbel waar specifieke richtlijnen worden gegeven met betrekking tot het spreken in tongen. Voor meer informatie hierover verwijzen we je naar deel 2 van deze serie.

Hoe Weet Je Dat het Spreken in Tongen in Handelingen Hetzelfde Is als in 1 Korinthe 14? Zouden Deze Auteurs Niet Hetzelfde Woord of Dezelfde Zin Kunnen Gebruiken om Verschillende Dingen Aan te Duiden?

Sommige mensen denken dat, terwijl Handelingen het spreken in tongen beschrijft als het door de Geest ingeschakelde vermogen om menselijke talen te spreken, die de spreker voorheen niet kende, 1 Korinthe het beschrijft als klanktalen. Het is waar dat hetzelfde woord vaak verschillende betekenissen kan hebben. Met andere woorden, twee verschillende auteurs kunnen hetzelfde woord gebruiken en er verschillende dingen mee bedoelen. Een goed voorbeeld hiervan zijn de woorden "geloof" en "gerechtvaardigd" in bepaalde passages van Jakobus en Paulus. Zie onze studie: "[Geloof en Werken: Zijn Jakobus en Paulus het Oneens over de Rechtvaardiging?](#)"

Daarom is de context zo belangrijk om ons te helpen om de precieze betekenis van de gebruikte woorden te bepalen. Dat gezegd hebbende, als het gaat om de beschrijving van het spreken in tongen in Handelingen en 1 Korinthe, is het onwaarschijnlijk dat Lukas en Paulus verschillende dingen beschrijven. Zoals we in deel 1 van deze serie hebben uitgelegd, was Lukas de reisgenoot van Paulus. Doordat hij veel tijd had doorgebracht met Paulus zou hij bekend zijn met wat Paulus had meegemaakt en zijn theologie. Het spreekt voor zich dat als deze twee schrijvers dezelfde terminologie gebruiken, ze naar dezelfde ervaring verwijzen. Niet alleen dat, maar hoewel er duidelijke verschillen zijn in de manier waarop de gave van het spreken in tongen functioneert in de afzonderlijke verslagen, zijn er ook veel vergelijkbare kenmerken. Beide auteurs associëren het spreken in tongen met de bekrachtiging door de Geest (Handelingen 2:4; 1 Korinthe 12:4-11) en met profetie (Handelingen 19:6; 1 Korinthe 14). Ook karakteriseren ze het spreken in tongen allebei als een vorm van lofprijzing (Handelingen 10:46; 1 Korinthe 14:14-17). Als Lukas en Paulus over twee verschillende dingen spraken, waarom zouden hun beschrijvingen van die dingen dan hetzelfde zijn?

Het volgende is geen vraag, maar een uitspraak die de moeite waard is om te bespreken:

U Beweert Dat Wat U "Klanktalen" Noemt, Niet Is Wat de Bijbel Spreken in Tongen Noemt, Maar Dit Is Alleen Omdat U Het Persoonlijk Niet Hebt Ervaren. Als U Dat Wel Had Ervaren, Zou Uw Mening Anders Zijn.

In reactie willen we erop wijzen dat een dergelijke verklaring ook kan worden omgedraaid. Je zou kunnen stellen dat de persoon die gelooft dat spreken in tongen klanktalen zijn, dit alleen verklaart vanwege zijn persoonlijke ervaringen.

Het is waar dat onze ervaringen of tradities vaak invloed kunnen hebben op hoe we de Bijbel lezen. Daarom hebben we aan het begin van deel 1 van deze serie gewaarschuwd dat onze ervaringen bij kunnen dragen aan hoe we de Bijbel lezen en dat we die ervaringen of tradities dan soms gaan *inlezen* in de Bijbel in plaats van de tekst voor zichzelf te laten spreken. Niemand is perfect en we hebben allemaal een vooroordeel, maar onze presentatie was onze beste poging om de tekst te nemen voor wat er staat. Je kan het om bepaalde redenen oneens zijn met onze interpretatie, maar alleen een beroep doen op het motief van vooringenomenheid is geen overtuigend argument.

Dat gezegd hebbende, voor wat het waard is, ik kom zelf uit een gemeente die een opvatting had over het spreken in tongen waar ik het nu niet mee eens ben. En er waren zelfs gelegenheden waarbij ikzelf klanktalen uitsprak. Ik heb dus persoonlijk ervaring met wat veel gelovigen het "spreken in tongen" noemen. Hoewel ik er nu van overtuigd ben dat die ervaring niet hetzelfde was als hoe de Bijbel het spreken in tongen beschrijft, blijf ik openstaan voor het feit dat ik ongelijk kan hebben. Maar je moet je positie wel aantonen met behulp van de Bijbel.

Conclusie

We zouden nog veel meer kunnen bespreken met betrekking tot het spreken in tongen, en we hopen dat deze serie nuttig voor je is geweest terwijl je dit onderwerp zelf bestudeert.

Voor overige vragen kun je ons bereiken op de contactpagina op onze website (<https://119ministries.com/about-us/contact-us/>).

We hopen dat dit je door dit onderwijs bent gezegend. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries#](https://twitter.com/119Ministries#) (USA)